

Birol İşcan

- řiirler -

Yayın Tarihi:

1.11.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşamlar..

Akşam oldu yine gönlümü avutacak kelimler arıyorum
Akşam oldu işte yine çocukluğum çağırıyor duyuyorum
Yorgun argın çiraklık edip üstüme yorgan yaptığım.

Akşam oldu yine hayatımı anlamdıracak sözler dileniyorum.
Genliğime ait birkaç aşk şiir i de olsa yetinirim.
Akşam oldu yine gözlerimi kapatıp ölümü düşünüyorum
Ölümlle burun buruna gelen asker ne düşünür bilemiyorum.

Akşam oldu yine insanları düşünüyorum
Sokak çocuklarını sarhoşları itilmişleri evsizleri
Ağlayanları gülenleri acı çekenleri sebepli sebepsiz ölenleri
Akşam oldu yine her şeye rağmen yaşadığıma şükrediyorum.

Birol İşcan

Ay_ten

Antrenin ışığını yakmışsın yine..
Yaslanıp yorganın loş karanlığına ağlamaktasın.
Saatin kaç olduğu umurunda bile değil
Bir zamanlar güzelliğini alkışlayan aynalar.

Mahallenin maaş lı dedikoducu kadınları gibi
Arkandan laf ediyorlar ayten.
Sen şimdi altın bileziklerine sarılıp ağlarken.
Hani o mayıs ayının on beşinde arkanda bıraktığın..

Güzelliğinin baharla yarıştığı o günlerde
Sen daha bir günlük beyazlığı bir ömür boyu sanarken.
Sesimi duymamak için mercedes in gazına bastırдыңın...
Hani o mayıs ayının on beşinci günü arkanda bıraktığın...

Küçük hayallerimizi ve fakirliğimizi egzoz dumanına boğduğun.
Hani o mayıs ayının on beşinci günü arkanda bıraktığın boşluğun.
Giderken gözlerimde bıraktığın ay_tenine
Sarılan ben var ya şimdi artık rahat uyuyorum..

Birol İşcan

Bir adam..

BİR adam..
Bir adam varmış burnunu içki şişesine sokmuş.
Bir adam varmış hayallere bulanmış
Bir adam varmış umut etmiş,
Söyleyin efendim bunun size ne zararı var.

Bir adam varmış para istemiş.
Bir adam varmış aşk istemiş
Bir adam varmış devrim istemiş
Bir adam varmış herkes mutlu olsun demiş.
Söyleyin efendim bunun size siz e ne zararı var

Bir adam var gözlüklerinizi çıkarın demiş
Bir adam var Mozart dinlemiş polifonik müzik demiş..
Bir adam var çiçek var böcek var tanrı var demiş
Söyleyin efendim bunun size ne zararı var.

Bir adam var sizden hiç bir şey istemiyorum
Ölüm sıcak yorganımdır benim
Yaşamak istemiyorum demiş.
Söyleyin efendim size ne zararı var.

Birol İşcan

Bir ilçe konseri.

Bir ilçe konseri.

Ah bu gece neler oldu be gece
Masal tadında dostum hiç sorma.
Yetmez ki ne kelime ne hece
Ne şarap ne cezb nede ilham dır

Gökler yıldızlarına portesini yapmış
Güller o kokar bülbüllerin şarkısı benim.
Ne kerem ne aslı nede aşkın tadı var
Bu isimsiz tatsızlıkladır tanrım şol cennetin ırmakları.

Ah efendim bu şöhret!
Ah bu erişilmezlik
Ah bu sihir!
Ben miyim bu mercek
Siz misiniz? bu kadar büyük

Şimdi siz mütevazi kimliğinizi toplanır gidersiniz
Yapmacık gülüşlerinizde güneşler açarsınız
Yüreğinizde bin bir acıyı harmanlarsınız.
Efendim sanatçı olmak kolay mıdır?

Yinede ansızın açan güllersiniz
Başımızın tacı sizsiniz
Zaten bu küçük ilçede yoktur sizden başka umudumuz
Ağlatanda güldürende sizsiniz..

Birol İşcan

Bizde çocuk olduk..

Biz çocukken fakirdik şimdide
Soğuk on kasım günleri cümlemiz garibandık.
Önceki gün mukadder abladan krizantem istemeye başladık.
On kasım günü elimizde emanet çiçekler ata ya saygımızı sunardık.

Haziran ayında tatil olurdu mahallede çay ocakları favorimiz
Sabahın sekizinde ya babamızın yanında yada çay ocaklarında geçerdi vaktimiz.
Pazar günleri tatil olurdu ya seyretmek için filmi şişe toplamaya yada en bedavasından.
Pusuya yatmış ali babanın azgın köpeklerini saymazsak kiraz yolmaktı fikrimiz.

Biz çocukken fakirdik şimdide.
Kara bıyıklı Ahmet babamız bir çift spor ayakkabı alır.
Büyüyen kardeşine miras bırakır.
Büyüdük akıllandık yalnız çiçekçilik zanaat oldu bir kere.
Öğretmenler günü süleymaniye çelenkisinden
Anneler gününde belediye düğün salonundan aldık çok kere..

Biz çocukken fakirdik şimdide.
Dedim ya efendim büyüdü akıllandık.
Yalnız o kadar çok almışız ki çiçekleri ve kirazları
Yazık kalmadı bizim çocuklara şimdi nerden vericeğiz o akılları..

Birol İşcan

Çelişki

Bir yaprak ağaçtan koparken ne hisseder.
Ya bir ağaç bırakırken yaprağını canı acımaz mı?
Yaprak mı. umarsızdır ağaç mı acımasız?

Birol İşcan

Çemberimsi birşey

Çemberimsi bir şey.

Gaz lambasından ince bir bayati sızar.
Damarlarımızda alaturka akar
Ağzımızda yare adanmış şarkılar
Gözlerimizde sila inceden süzülür ağılardık.

Bazen üç beş taş arasına sıkıştırdığımız mangal ateşi
İçimizde har gibi kıvılcımlar türkü olur
Gökyüzünde ay.ay gibi parlak umutlar.
Yıldızlar kadar çok dertlerimiz olurdu.

Gurbette bizler her akşam ayrı bir yerde
Her akşam başka haleti ruhiye.
Sevdiklerimize kavuşmak ümidiyle
Boyanırdık boyardık birbirimizi

Gündüzleri akşam olsun diye sızlanır
Geceleri kavuşturacak güneşi özlerdik
Gurbette memleketi memleketteyken
Gurbeti özlerdik.

Anladım ki sevgili dostum gurbette birmiş
Memlekette bir.
Yokmuş birbirinden hiç farkı.
Gocunduğumuz fakirlikmiş yada
Memnuniyetsiz sistem eşekleriymişiz.

Birol İşcan

Gönül Rh+

Gönül Rh+

ey gönül nedir senin derdin..

durmadan sikayette sızlanmadasın.

arsızlığın yüzsüzlüğün bini geçti

söyle ne zaman doycak dimağ kadehin.

aşk ı yanında istersin aşk ı muhabbet yetmez
sen aşkın canını istersin.

öylesine arsız öylesine kötüsün ki
katilsin gönül katilsin.
aşkın kalbinde parmak izlerin var.

kanla beslenen yarasa gibisin
doymak bilmiyor dişlerin
yetmiyor sana düşlerin
bu yalancılık, uğruna sattığın herşey
bu serserilik, bu dilencilik, bu onursuzluk hali.
söyle nereye kadar..

Birol İşcan

İstiklal de Sabah..

istiklal de çöpçüler süpürmektedir gecenin sarhoşluğunu kırık şişeleri kırık kalpleri ve karanlık yüzünü bu sabah.

çöpçüler süpürmektedir boyuna ağızlarında cigara şakalaşarak akşam ki pavyon maceralarını anlatarak belki vururlar yollara süpürgeyi.

sabahın krallarıdır onlar şimdi..
derken damardaki kan gibi akmaya başlar sokak hareketlenir.

simitçilerde tepsiyi bitirme telaşı..
esnaf çıraklarında tükkanı temizleme yarışı.
kulvarlardan fırlayan beygir gibi dolmuşlar.
hepsi de aceleci ve küfürbaz olurlar.

istiklal tual dir şimdi binbir renk binbir telaş sinesine karışmıştır..
istiklalde sabah tır şimdi sevdiğim kadın yollarındadır.

işe geç kalmıştır ayakları birbirine dolaşmıştır.
yüzündeki çizgiler mimarisine karışmıştır.istiklalde sabahtır şimdi sevdiğim kadın artık istiklal olmuştur.
anasının koynunda uyanmış hırçın çocuktur istiklal.
yedi çocuklu istanbulun en yaramazı..

istiklalde sabahtır şimdi geçmiş ve bugün birbirini selamlamaktadır...(birol işcan)

Birol İşcan

Kim haklı

Bütün cesaretimi toplayıp seni seviyorum dedim ona.
Kendi kendini sevesin gelmiştir dedi.bana.

Birol İşcan

Kurtlar ölür kuzucuklar bakar.

küçük kızım televizyona bakar
Anne babanın içi sızlar.
Akşam oldu çıktı arsız yarasalar.
Üç kuruş için aldırmadan minik bakışlarına.
Yine boyuyorlar beyaz camı kırmızıya.

Küçük kızlar televizyona bakar.
Uçurulan kafalar feryat figanlar.
Hırs içinde kıyılan canlar.
Eşkiyalığa özendiriliyor minicik yavrular.

Küçük kızım televizyona bakar.
Minicik yüreciği masallar arar.
Hani nerde kaldı karagözler Hacivatlar.
Onlar öldü dediniz şimdi moda savaşçılar pokemonlar.

Sizler! söyleyin bizlere efendiler.
Niye dir bu kin. kime dir bu vahşet!
Ellerinizde bankonot tırpanları
Niçin biçiyorsunuz papatyaları.

Sizler! söyleyin bize efendiler.
Hiç mi çocuk olmadınız?
Bayram sabahlarına uykusuz kalkmadınız.
Hani hepimizin teyzesiydi masallar anlatırdı.
Hepimizin uykusundan önceydi adile teyzemiz.
Yüzümüz gülerdi kalplerimiz tertemiz.

Hatırlamıyor musunuz büyük medyacılar! .
Hani vikingler uçan kazlar nerede şeker kızlar
Hani Dallaslar küçük evler uzay yolları.
Çekirdek ailenizde hiç çekirdek yemediniz mi?
Büyüdünüz okula gittiniz üniversitede öğretmediler mi?

Büyüdünüz diyorum okullara gittiniz.
Ya unuttunuz bunların hepsini.
Paranız mı büyüdü vicdanınız mı bitti.
Ya hiç çocuk olmadınız.
Ya da sizin kızınız olmadı.

Bizler diyorum efendiler.
Yaşadık hamd olsun bütün bunları
Akşam oldumu bizler babalar ve anneler.
Kapatıyoruz bir bir televizyonları.

Birol İşcan

Milad ül Şimdi

Şimdi bir burukluk geriye kalan.tamamlanmamış bir sürü söz.bir sürü hikayedir.
Şimdi pişmanlıktır geriye kalan.söylenmiş ve söylenmemiş.sözlerin kıyası dır
Şimdi boşluktur sessizliktir çığlıklarla yüklüdür.sessizliğin sesi.

Şimdi kendimle iç savaş halinde tüm mevcudiyetim.

Çocukluğumu gençliğimi dünü bırak! şimdidir sana hissettiklerimin miladı.

Öyle ki her sabah bin bir güzel sözlerin içinden sana şiir ayıklayamak.

Öyle ki otobüs ün arkasından el sallayan adam rolünde olmak

Öyle ki ölesiye beğenilmek veya beğenilmemek korkusu.

Öyle ki kahrolası elimdir sihri bozan yeniden açmayacak çiçeği koparan..

Öyle ki doyumsuz gözlerimdir illa ki görmek isteyen aç gözlerim..

öyle ki yenildim sonunda bütün her şeyime pandora nın kutusu açıldı.

Çocukluğumu gençliğimi dünü mü bırak! Şimdidir sana hissettiklerimin miladı...

Birol İşcan

Ne zaman seni düşünsem

Seni düşününce bütün bulutlar toplanır
Bir şimşek aniden bulutları deler,
Gök gürültüsünden korkan kalbim
Ayaklarımın altındaki halı gibi titrer di.

Seni düşününce bu şehrin tüm kargaları
Yağmur habercisi olur pencereme konardı.
Bu sokaklar bu meydan bu şehir bu insanlar,
Yeni basılmış yeşil siyah bir banknot gibi kokardı..

Seni düşününce en güzel kelimelerin yayları çekilir
Majör tonların serinliğinde düğün marşları çalınır
Sevincin ve aşk ın tanrısı pan bile fülütüne davranır.
Melodilerde can bulan bir tomurcuk aşk la büyür serpilir.

Seni düşününce güneşli bir vapur yanaşır.
Nazım memleketine gelir,
can yücel dalgaların arasından ses verir
Orhan veli şişesinde balık olur,
Atilla ilhan bombasının pimini çekmez bırakır..

Seni düşününce her şey bembeyaz kesilir,
Sevdiğim bütün şairler ölmekten vazgeçerdi.
Tual ler büyüklüğünü senden alır.
Birleşir bütün renkler, melodiler, mona lisa dile gelir.
Seni düşününce terk edip bütün kefenlerini,
Shekpare nin ölümsüz dizleri gibi ölüm bile çaresiz kalır..

Birol İşcan

Rakı lı Akşamlar

Rakı lı akşamlar nasıldır bilir misiniz?
Rakı lı akşamlar bazen hayal kırıklarındır
Rakı lı akşamlar bazen umutların buzu dur
Rakı lı akşamlar bazen geç gelen köftedir
Rakılı akşamlar üç dört kişinin dayanışması
Rakı lı akşamlar nasıldır bilir misiniz
Sevdiğimiz bir ağabeyi nin maaşdır günü dür
Yada bir müdüre küfrüdür eksik olsun masamızda

Rakılı akşamlar nasıldır bilir misiniz?
Müzeyyen abladır yada münir Nurettin
Ya gazeldir yada bir keman meyan ı soframızda
Rakılı akşamlar ağlayan taze askerdir aramızda
Rakılı akşamlar nasıl dır bilir misiniz?
Kırk tilkinin dolaştığı meydan dırda
Kırkı nında kuyruğu birbirine dolaşmaya.
Hayal ler başkadır gerçekler başka

Rakı lı akşamlar nasıldır bilir misiniz? .
Son parası verilen hanenin ekmek parasıdır
Çocuklarından esirgenen bir gülücüktür
Meyhaneciye yalakalıktır köpekliktir
Düşürülen onur sallanan kuyruk tur.

Rakılı akşamlar nasıl dır bilir misiniz?
Bembeyaz bir tualdir
Herkes ne renk çizmişse odur
Rakılı akşamlarda

Birol İşcan

Renkler kokular ve aşk.

dudaklarına pembe bir ruj sürdü kız ilkbahar gibiydi kadın oldu yedi bitirdi sonra.
saçlarına boya yaptırdı sapsarı yaz gibiydi kadın.yıkadığısuyla aktı gitti bigün..
sözleri sonbahar gibi oldu esti geçti hüznün ağaçları gibiydi kadın.
ve gözleri kış gibiydi gah bembeyaz gah buz gibiydi kadın.
vek kokusu aşk gibiydi her mevsimden biraz vardı kendi gitti kokusu kaldı yadigar..

Birol İşcan

Seramoni

Seni beklemek bir merdivenden
Tırmanan sümüklü böcek halidir ki
Her çırpınıŖta biraz daha eriyorum...

Seni beklemek kızgın taşlar üstünde yürümek.
Çocukken yaptığımız eziyetler gibi,
Zaman tuz döküyor üzerime.
Seni beklerken kıvrılan bir yılan sanki.

Oysa çok yakınsın bana
Oysa sesin kadar kokun kadar
sen kadar gerçeksın.
Seni beklerken Ŗimdi,
Satırcıklar büyür serpilir.
Uzun bir roman misali.

Birol İŖcan

Serçe Avuntusu

yağmurdan kaçan iki serçemiydik neydik bilemiyorum.

saklandığım kavuğamı sevinmeli beraber kaldığımız şu kısacık anlara mı.

bana benzediğe mi sevinmeli benden daha parlak tüyleri olan birinin yanında olmamımı.

yağmurun dinmesine mi üzülmeli senin başka şehrin serçesi olmana mı?

en nihayetinde o da birserçe bende deyip avunmalı mı?

birazdan uçup gidecek deyip kendimi avutamamak mı korktuğum.

ama bahanem hazırdır benim kanatlarım gibidir.

şarkı yaptım bak kendime insanlar değilse de kelebekler özgürdür.

boşver sen konacak bir kovuk yiyecek bir parça ekmek ve binlerce bahane bulurum nasıl olsa.

ee bizde bu kanatlar oldukça paylaştığımız gökyüzü aynı değil mi?

Birol İşcan

Sigara

karanlıkta yüreğinin ateşiyle sigarasını yakan adam
Sararmış parmaklarında hayatını tutuşturmuş.
Uğruna yaktığı gemilere kaptanı derya olmuşta
Kederinden denizleri taşırmış.

Karanlıkta yüreğinin ateşiyle fikirlerini yakmış adam
Doğruyu yanlış günahı sevabı orta yere bırakmış..
Küçük bir insan ömrünün bunlarla oyalanması nede boş..
Demiş te yanan yüreği kaybolup karanlığa karışmış.

Karanlıkta yüreği karanlıklar dan kara kararmış adam
O kadar ki karanlık içine çekmiş kara delikler gibi.
Bu karanlık bu sessizlik bu görünmeyen her şey..
bu umutsuzluk yağmursuz toprak bu yakaran yürek.

Karanlıkta yüreğinin ateşiyle sigara sını yakan adam
Anlamış ki alacağı bir nefesmiş oda boş..
Sarılıp hiçlik yastığına dalmış hiçlik uykusuna.
Kül tablasında sönen sigara sı gibi yanmış bitmiş kül olmuş..

Birol İşcan

Tümsek cafe

Tümsek cafe.
Bir masada oturmuş iki gonca gül.
Biri açar biri bakar.
Biri bakar diğeri açar
Bir masada oturmuş iki gonca gül.

Bir masada oturmuş iki çiçek
Biri kokar biri baygın
Bir masada oturmuş iki genç.
Ceplerinde harçlıklarıyla rehİN alınan hayal krallığı.

Birol İşcan

Unutma

Unutma.

Kendi sonuna yaklaşan pan

Nedir onu böyle korkak yapan

Unutulmak dedi orman perisi unutulmaktır ölümsüzlüğü öldüren zehir.

Oysa her bahar sizler umarsızca uyurken o getirirdi kırlara neşeyi

Sevdalı bakışlara anlam katan oydu. börtü böceği canlandıran sevdayı rengarenk yapan.

Dünya kurulduğundan beri o sizi hiç unutmadı.

seslendi orman perisi hey! baharın neşenin ve aşkın tanrısı pan! .nedir seni umutsuz yapan

. Küskün karası gözlerini devirdi yere o müziğin ve sevincin unutulmuş kralı.

Sizler! ! dedi. minik tanrıçıklar!

Sizler! ne zaman ki yarattınız ruhunuzda yalancı baharları.

Sizler! ne zaman ki unuttunuz müziği sevinci ve çiçeklerin kokusunu

Sizler ki almıyorsunuz kucağınıza yavru kuzuları masumiyetin boynu büküktür.

Sizler! ki icat ettiniz pastel boyanızı süslediniz yalancı dünyanızı.

Birol İşcan

Üniversiteli(betül e)

Üniversiteli.(betül e)

Gidiyor sun ha küçüğüm
Büyümüş kuş gibi sevinçle çarpıyor işte kanatların.
Gözünde gitmediğin yerlerin hayali var
Gönlünde bilemediğin kalp çarpıntısı
Kolunda çocukluğunu koyduğun çantanla.

Gidiyorsun demek..
Ardında bıraktığın annen ve kardeşin..
Çabuk kurur sevinç gözyaşları üzülmeysin.
Her yeni başlangıcın ağrısıdır gitmek.
her devrimin gözden çıkarılmışları gibi.
Birkaç damla yanaklarından. dökülecekler elbet.

Gidiyorsun ha küçüğüm.
Kendi kaderini çizmek için bindiğin
Şu otobüse kaderini emanet ederek.
Kendi savaşına giden kahramanlar gibi.
Gözlerin ne parlak ne onurlu bu gece

Gidiyorsun ha küçüğüm..
Git! git! git.hadi
Kanatlarını dolduran şu cesaret rüzgarına
Ver! kendini.hadi.!

Gidiyorsun ha küçüğüm..
Vardığın memleketin
Güvercinlerinden haber uçur
Kanatlarına yükle büyüdüğünü
Savursunlar göklere özgürlüğünü.

Şimdi artık sende uçuyorsun...

Birol İşcan